

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru muncărie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la domnul Carol Schuller, București, strada Șelar, 10.

Epistole nefracate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiune. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Barnat „la loterie”.

An-Nou — Salut!

Cu alarm de luptă te primim, An-Nou, ce pragu-l treci spre noi. În luptă crudă ne găsești și cu arma în mână ne vei părăsi. Grea este lupta noastră și încănt dușmanul. Dar' biruință asupra noastră nici-când nu va lua. Știm să stăm în for, și avem curajul să mergem înainte, spre idealul dela dușman, și-a subscris sentința morții. Respect, dar' nu grație. Pentru ce-i al tău și pentru ce-i a altuia, respect. Asta e credul nostru, asta-i deviza scrisă pe steagul nostru.

Tu ești o rază ruptă din viitor, An-Nou, și viitor ne trebuie nouă. Noi suntem viitorul. Trebuie să fim. Dorim, vrem, stăruim, luptăm, pentru-ca noi să fim stăpâni peste vreme, ear' nu vremea peste noi. Să fim viitorul.

Îți plac acestea An-Nou? Trebuie să-ți placă. Vorbele națiunii române sunt pline de viață și impunătoare. Așa de tină, de fragedă, dornică de viitor este națiunea română, încă trebuie să-ți placă. Și ce dorințe frumoase, iluzii nobile, visuri dulci are națiunea română, ea și tine An-Nou, flăcău de toate gata, ce viața cere...

Și tu, An-Nou, viață vrei. Pentru toată lumea trebuie să vrei viață. Tu nu ești tiran.

Nu mai tiranii vreau viață exclusiv pentru ei și doresc peire altora. Ah, tiranii; îi cunoști tu bine, An-Nou, i-ai moștenit dela trecut. Să-ți lași și tu moștenire urmașilor tăi? Nu, An-Nou, chel-tuște-ți. Sfarmă-ți de stăncile ticăloșiei lor, înegrite de perfidie. Tu să lași moștenire numai popoare libere, doamne, generoase, scutite de patima tendinței de a repune, de a nimici viitorul altora.

Ce zic eu? Tu clatină din cap, An-Nou. Te înțeleg Ai drept. Pe noi nimenia nu ne poate nimici. În noi înșine este viitorul nostru. Numai noi suntem în stare să ne nimicim viitorul. Altul nimenia pe lumea asta. Până-când flacăra vieții naționale va încălzi pieturile noastre, pot tot exista tirani și cete de mișei, temnițe și cătuși, nimio nu va pute împiedeca mersul nostru falnic spre ideal.

Noi vom exista. Ții revistă peste noi și ostirea noastră îți pare oboșită, destrunchiată, rărită, fără comandă unitară? Te înșeli, An-Nou. Să te uiți mai bine. Uite, cum resar plutoane-plutoane de tineri veseli și răboinici, cu spada la piept și arma în mână, gata să intre în luptă pentru apărarea bunului național. Și deasupra tuturor glasul geniului nostru național dă comanda unitară, im-

o față mare, An-Nou. Plin de visuri și de iluzii. Tu aștepti dela noi să-ți spunem vorbe măgulitoare, să-ți facem declarații înfocate, să-ți promitem satisfacerea curioșității, de care inima-ți arde.

Uită-te la noi. Ne cunoști? Atunci știi totul. Cine ne cunoaște, știe unde avem să ajungem în viitor. Fiecare om, ori popor, în locul prim în sine își poartă soarta. Cine așteaptă grație dela dușman, și-a subscris sentința morții. Respect, dar' nu grație. Pentru ce-i al tău și pentru ce-i a altuia, respect. Asta e credul nostru, asta-i deviza scrisă pe steagul nostru.

Tu ești o rază ruptă din viitor, An-Nou, și viitor ne trebuie nouă. Noi suntem viitorul. Trebuie să fim. Dorim, vrem, stăruim, luptăm, pentru-ca noi să fim stăpâni peste vreme, ear' nu vremea peste noi. Să fim viitorul.

Îți plac acestea An-Nou? Trebuie să-ți placă. Vorbele națiunii române sunt pline de viață și impunătoare. Așa de tină, de fragedă, dornică de viitor este națiunea română, încă trebuie să-ți placă. Și ce dorințe frumoase, iluzii nobile, visuri dulci are națiunea română, ea și tine An-Nou, flăcău de toate gata, ce viața cere...

Și tu, An-Nou, viață vrei. Pentru toată lumea trebuie să vrei viață. Tu nu ești tiran.

Nu mai tiranii vreau viață exclusiv pentru ei și doresc peire altora. Ah, tiranii; îi cunoști tu bine, An-Nou, i-ai moștenit dela trecut. Să-ți lași și tu moștenire urmașilor tăi? Nu, An-Nou, chel-tuște-ți. Sfarmă-ți de stăncile ticăloșiei lor, înegrite de perfidie. Tu să lași moștenire numai popoare libere, doamne, generoase, scutite de patima tendinței de a repune, de a nimici viitorul altora.

Ce zic eu? Tu clatină din cap, An-Nou. Te înțeleg Ai drept. Pe noi nimenia nu ne poate nimici. În noi înșine este viitorul nostru. Numai noi suntem în stare să ne nimicim viitorul. Altul nimenia pe lumea asta. Până-când flacăra vieții naționale va încălzi pieturile noastre, pot tot exista tirani și cete de mișei, temnițe și cătuși, nimio nu va pute împiedeca mersul nostru falnic spre ideal.

Noi vom exista. Ții revistă peste noi și ostirea noastră îți pare oboșită, destrunchiată, rărită, fără comandă unitară? Te înșeli, An-Nou. Să te uiți mai bine. Uite, cum resar plutoane-plutoane de tineri veseli și răboinici, cu spada la piept și arma în mână, gata să intre în luptă pentru apărarea bunului național. Și deasupra tuturor glasul geniului nostru național dă comanda unitară, im-

parte porunci, designează planuri și concentrează ostirea spre defensivă acolo, unde mai strajnic și mai îndărjit este atacul dușmanului.

Te grăbești An-Nou? Salut. Nu te mai reții. Nu te plictisește. Vreau să mergi cu impresii bune dela noi. Atăta îți pot spune, că tu ești cel mai fericit, dintre câți te-au precedat. Tu ai văzut națiunea română mai în floare. Și se o lași urmașilor tăi și mai în floare. Ce, nu crezi? Lasă micile miserii la o parte.

Nu privi umbra. Caută lumina. Numai acolo nu-ți umbră, unde lipsește lumina. Sunt patimi și neazuri și la noi. Dar' disparele. Și rămâne ce-i bun. Rămâne nemărginitul entuziasm și mândria națională, care forță ne este, neînfrântă forță, iadul, se pune în curmezișul progresului nostru și nu-l va opri în loc. Că uni-s întristați?

Și cea mai senină frunte devine sombră câte pe un minut. Dar' trece tristea. Dispar miseriile. Și apoi nu știi tu istoria de suferințe a poporului român? Ce-a fost poporul român odinioară și ce este el astăzi... se nu-l mai recunoști.

Dar' nu te reții. Salut An-Nou!

Vasile Meșter.

Sibiu, 13 Ianuarie 1902.

Pertractări de împăcuiere.

Astăzi a fost o nouă pertractare de împăcuiere, pusă la cale de prim-ministrul Körber, cu fruntașii diferitelor partide. Greutatea o fac Cehii, cari nu vor să cedeze din pretențiunile lor. În deosebi chestia de limbă din Moravia dă nouă griji guvernului.

Chamberlain și Bülow.

În Reichstagul german s'a continuat discuția asupra proiectului de buget, venind între altele vorba de nou asupra triplei alianțe, pe care Bülow a apărut-o easăși.

Cu vorbirea lui Bülow, în care acesta atasea pe Chamberlain, se ocupă toată presa engleză. Cele mai multe ziare resping atacul, ca îndreptat contra Angliei.

Chamberlain s'a grăbit a da și el răspuns lui Bülow, în o vorbire ținută în 11 l.c. în Birmingham. El a declarat că nici nu retrage, nici nu rectifică nimic din cele ce a zis și nu vrea să urmeze pilda, ce i-a se da, adică nu vrea să dea instrucții unui ministru de estera, dar' nici nu primește de aceste dela el.

„Nemzeti akció”. Cu acest titlu a apărut în Pesta un nou studiu al faimosului soviet Beksics, în care acesta constată, că guvernul actual, în special trifoliul Széll-Márady-Wlasics așază pe baze mai adânci politica națională maghiară.

Cu Ardealul și Sécuimea Beksics se ocupă în deosebi și zice, că trebuie făcute colonisări, trebuie creată industrie și un mare institut de bani care să contrabalanseze acțiunea „Albinei”.

În cele din urmă Beksics ajunge la următoarea concluzie:

„În viitorul apropiat Ungaria sau va deveni un stat național sau între hotarele ei actuale nu va exista stat, ca atare.”

Vom reveni.

COMITELE ALBEL-INF. Suntem informați din izvor demn de crezământ, că în locul lui Zeyk Dániel, abdicat din postul de comite-suprem al Albel-infer, va fi numit Ebergényi Sándor, fost deputat dietal al Abudului și de prezent secretar ministerial.

Congresul catolic autonom.

Ședința congresului pentru crearea unei autonomii catolice s'a continuat Sâmbătă cu mare interes. Contele Apponyi a ținut o vorbire marcantă încercându-se a aplana divergențele dintre guvern, cler și opoziția congresistă. Zichy Nándor a vorbit apoi, desfășurând ideile partidului popular. La rezultat însă nu credem să ajungă congresul nici acum. Nici guvernul, nici clerul nu vrea să cedeze nimio din puterea sa. Ear' eu o autonomie asî numai de formă, nimenia nu e mulțumit. De altfel desbaterile se continuă.

Petiție respinsă. Să știe, că în cercul Năsăudului, deputat a fost ales Jidanel Beck Marcell, față de I. Ciocan. Partisanii lui Ciocan au atacat alegerea prin petițiune, care însă a fost respinsă de Curie în lipsă de dovezi.

Aliat nou. Foile din Paris aduc știrea, că petrecerea ministrului de estera francez, Delcassé, la Riviera, ar sta în legătură cu încheierea unei alianțe nouă. Se vorbește, că Belgia vrea să se alăture la alianța franco-rusă. Fapt e, că atât regele Leopold al Belgiei, cât și ministrul seu de estera, petrec de prezent în Nice.

Retragerea lui Goluchowski. „Hamburger Nachrichten” are o știre din Viena, că contele Goluchowski și-a dat abdicarea. Acest pas ar sta în legătură cu demonstrațiile antiprusiene din Galizia.

Zarul rus „Birsevița Vjedomost” asemenea anunță ca probabilă retragerea lui Goluchowski și îi numește și urmașul, pe baronul Achrenthal, ambasadorul austro-ungar din Petersburg.

Știrea are lipsă de confirmare.

Preoțimea noastră și congrua.

În ședința comisiei bugetare, ținută Sâmbătă, s'a discutat și lucruri privitoare la preoțimea română. Deputatul Serb a întrebat pe ministrul Wlasics, cum stă chestiunea cu congrua preoților gr. or. de oare-ce întregirea la 800 fl. se face numai pentru acela, cari cu 8 clase merg la teologie, ear' nu și pentru preoții, cari deși cu 6 clase au făcut teologie, dar' apoi totuși au depus ulterior examenul de maturitate. Wlasics a promis, că e aplicat să tracteze în privința explicării legii cu ministrul de justiție, și eventual să și de o explicare, în sensul cărei absolvarea a opt clase să se considere de drept, pentru ajutor mai mare, indiferent, că înainte sau după terminarea studiilor teologice a absolvat cineva cele opt clase gimnaziale, prescrie ca condițiune de lege. — Tot în această, ședință s'a pertractat și rugarea preoților gr. cat. din Sălajiu, referitoare la regularea congruel.

Ministrul a declarat, că congrua se va regula deodată cu autonomia catolică. Și până atunci în buget s'a luat ca ajutor suma de 600.000 cor. — 180.000 mai mult ca în anul trecut. — O observare avem să facem aici. Cum vine preoțimea din Sălajiu, o parte, separat, cu astfel de rugări. Ce se ține de regularea congruel pentru biserică noastră unită, trebuie să se facă pentru toate diocesele o formă unitară, în comun. Alfel nu știm unde vom ajunge dacă preoțimea din fiecare tract va face totul numai de capul seu, câte tracturi, în atâtea chipuri.

La chestiunea „O renunțare nepermisă”.

Un nou tovarăș de luptă în importanta chestiune a apărării limbii și naționalității noastre pe tema de sus s'a ivit, — după-cum arată datul arti-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

1902.

Bătrânul Chronos în palatu-i de ghiață cioplită împodobit cu sloi lungi stă și se plictisește. E întins pe tronul lui cioplit din o singură bucată a unui sloi ca cleștarul de curat și împănă i-i și ocol cu câte-o roză de ghiață.

De sus din înălțimea cupolei palatului se prelinge încet — încet de-alungul sloilor câte-o picătură de apă — se prelinge și — apoi încremenește deodată într'un picur de ghiață. Luna își preumblă rășcoala prin împărăția asta înghețată ca și zimbelele ei și firele-i de aur se răzlețesc prin crețele olăbucilor de ghiață și pare-că se prefac cu încetul într'un caier de argint.

Razele lunii alunecă până lângă pârcașele tronului lui Chronos, se ridică mai sus, se încurcă răsfățate în barba moșneagului și de-odată îl sărută pe frunte, — pe obraji...

Bătrânul moștește din genele lui lungi a lene și netezește cu palma de vre-o câteva ori grumazul sfînxului ce-i

încălzește picioarele reumatice — și cască bătrânul Dumnezeu — cască...

Sfinxul se gudură lângă stăpân și zimește nedumerit. — Chronos își potrivește picioarele mai aproape și moștește... Razele lunii s'aștern în calea lor pe niște pățuri de muschiu ca firele cele de mătăsă verde — și colorașele se perde într'un fel de albastru-lila nehotărît ca ametistul.

Porțile palatului sunt închise. — E tăcere.

Câte o picătură mai trăsare doar' — prelung, metalic... Luna învâluise rind pe rind palatul cu razele ei. Sfinxul zimește — e tăcere moartă — somn roasă tăcere...

— Dar' de-odată! — Trăsare sfinxul... Un chiot lung. — Un amestec de glasuri răgușite.

Din vâlmășagul de chioteli și strigăte se desprinde un glas mai tângu-ielnic, mai ascuțit — ca un fel de urlet de căne schilăvit. — Zarva se apropie. Glasul ascuțit se lămurăște tot mai bine. — nu e de căne, e de om — e plânsul unui moșneag întovărășit de vaier și țipete.

S'aude deja cum se tânguie: Lăsați-mă! — Lăsați-mă — Nu poate fi așa tiran — vreau eu să vorbesc cu el.

Lăsați-mă!... și chioțește ascuțit și din când în când se înecă.

Sfinxul dela picioarele lui Chronos își întoarce încoace capul, de pe buzele lui se desprinde un zimbet, care îl luminează fața întregă pe o clipă, și apoi dispare sălășluindu-se în întretăierea buzelor tot în forma cea veche, doar' cu mai multă nedumerire...

— Chioțele au ajuns până la poarta palatului.

— Lăsați-mă!...

Chronos se mișcă. Își deschide pe jumătate genele și de sub ele apar adăpostii ochi suri ca de plumb.

Deodată se prăvălesc doi bolovani dela închizitoarea palatului și printre ei își tirăse oasele hodorogite gârbovul ce se văiera la poartă. — Încet după el pășesc slugitorii și norodul spăriat dela curtea lui Chronos.

Slugile se încearcă încă odată să-l rețină pe bătrânul ce se tânguie smulgându-și părul, dar' înzadar, căci el fuge înainte și s'aruncă de grabă la poalele tronului.

— Indurare, părinte! Indurare! Eartă-mă, ori omoară-mă cu puternicia dreaptă. Dar' nu mă mai trimite în locul de unde — am venit.

Ce vrei? Cine ești, păcătosule? Cum ai ajuns aici? Ce vrei?

Nu l'am putut ținea stăpâne, ne-a aruncat pe toți la o parte — vrea să vorbească cu tine — răspunseră slugile.

Cine ești tu?

Eu am fost, Doamne, cel mai păcătos dintre păcătoșii curților tale. Eu, fiul tău, mi-am ridicat mâna netrebnică împotriva firei tale de Dumnezeu și tu grea și amară pedeapsă mi-ai dat.

Imi aduc aminte — recunosc acum! Da... da... și mișca din cap Chronos bătrânul deschizându-și mai mari ochii lui de plumb.

Omoară-mă aici lângă tronul tău de Dumnezeu, lovească toiașul mâinei tale de părinte asupra mea și răpuie-mă, dar' nu mă mai surghiani pe ostrovul acela blăstămat: pe pământ. Tu îți aduci aminte, Doamne! Cum m'am depărtat de lângă tine cu nepăsarea pe buzele mele fragede, tinere, și cu pletele fluturătoare pe umeri, și acum mă întorc gârbov, nevoiaș, îmbătrânit fără vreme, atins de puterea Dumnezei tale, ologit de nevoile oamenilor de pe pământ, cari m'au omorât cu foamea, mi-au furat toiașul când am ajuns gârbovit, și-au ris de mine și cu piciorul m'au lovit, când le-am cerșit mila. Revărsă tu asupra minții împlie păcatele dumnezeoase la milă...

Îndură-te și nu mă mai trimite înapoi unde bătrânii bat cărările fetelor de cincisprezece ani, și fetele de cincisprezece ani se potonează în gândul firei tale de Dumnezeu — unde copiii bătrâni fără sânge și moșnegii copii fără minte. Nu mă mai trimite... Îndurarea!

— Și plângea bătrânul și-i smulgea părul. Chronos sta cu fruntea încrețită, și-a deschis pe o clipă ochii, și-a ridicat genele lui lungi, ear' pe frunte i-s'au ivit două crește, ce pare-că s'au îmbinat la olaltă.

— Nu! Îndurare vrei? Tu nu te-ai potăit în deștă! Dau nepoților grea și mare pildă, de învătătură tuturor! Nu!

Glasul lui Chronos tremura puternic, se resfrângea dintr'un sloi într'al-tul și la urmă se perde în deschișturile bolovanilor de ghiață, nelmpăcat și rece era ca vîzduhul împărăției lui...

— Ascultă-mă, părinte! Imi ești tată! Ascultă-mă — și-a înghenunchiat înaintea lui Chronos. Bătrânul împărat tăcea.

— Nu m'ascuți? Nu? Vrei ear' să mă trimiți pe pământ? Ear'? Să mă omoare cu foamea? Să mă fure oamenii, să scumpe pe urma mea, să ridă? Ear'?...

colilor dinului — în depărtata capitală a monarhiei noastre, dl. »Geno«, ne arată părerea dinului într-o ieșire ca limba și naționalitatea noastră să fie respectate de puterile zilei. N-ai înțeles că ne poate, aflând și vedând, că Românul tot Român rămâne, fie el cât de departe de vatra românească, tot așa îl inspiră simțimintele lui naționale, pe acela, care trăiește în mijlocul neamului lui de un sânge.

Di »Geno«, în afară de locul iubirii de neam, prin arătarea dinului ne sare întru ajutor, înțelegerea aspirațiilor noastre naționale și pe baza scrierilor dlui »Vătașu« s-a însemnat mai persoane în mână arma cu care luptând este convins de reușită.

Dinsul — după cum și eu am amintit în corespondența mea din nr. 213 — ne spune numele celui factor, care dator este a începe lecuirea »renunțării nepermise« și acela e comuna.

Comuna prin reprezentanții ei este datoare a se îngriji, ca funcționarii săi să-i respecte limba. Aceasta o zice dl »Geno« aceasta o zice și tu și aceasta trebuie să o recunoască toți cari se interesează de cauza pusă la discuție, cu atât mai vârtos, că acest drept al comunei este asigurat prin lege.

În sensul acestui drept legal fiecare comună — cel puțin în comitatul nostru al Sibiului — a hotărât limba protocolară a comunei.

Aceste concluse aduse de comune prin reprezentanții lor, datorită sunt oficialității comunale a le respecta, ear' întru-cât aceasta nu s'ar face, e sfântă datorință a reprezentanților comunali a săl funcționarii la aceasta, ceea ce de altcum și dl »Geno« apostrofază.

Și totuși, cu totul altfel se întâmplă. Toamă funcționarii ales de comună respective reprezentanța comunei, notarul e cel dintâu, carele numai în parte respectază acest conclud, această hotărâre a comunei lui, fie din motivele arătate de mine, fie din alte motive, pe cari poate nu le cunosc, ear' reprezentanța, sentinela respectării concludelor stă cu mâinile în poală și face indiferent — onoare excepțiilor — (dacă sunt). Motivul acestei amorțeli a reprezentanților îl aflăm în împrejurarea, că poporul, satisfăcându-i notarul dorințelor și ajutându-l cu sfatul și cu fapta la aplanarea daraverilor sale, văzând mai departe, că notarul sprijinește și lucră întru prosperarea instituțiilor comunale, bisericești și școlare, nu se interesează de limbajul cel poartă notarul cu oficiile lui mai înalte și nu stăruie, ba poate nici nu îndrăznește a face pe notat atent la datorința lui de a respecta concludese referitoare la întrebuintărea limbii protocolare în corespondența lui cu oficiile.

Alt motiv al desinteresării comunelor în această privință o aflăm în împrejurarea, că — cel puțin în alte comitate — notarul e străin neamului și aspirațiilor locuitorilor comunei în care oficiază, față de astfel de notari după a mea părere efortările comunei nu ar avea rezultat dorit, dat fiind că astfel de notari află sprijin la autoritățile lor, în a căror mână este depusă —

după zisa dlui »Geno«, în mod ilegal puterea.

În aceste cazuri, — vorba mea — »turcul te bate, turcul te judecă«, în contra notarulului apelezi la pretor, vicecomite etc. și acestia află mijloace ca totuși dragutul lor de notat să iese învingător, ear' comuna rămâne buzată.

În ce privește afirmațiunea dlui »Geno«, că prin stăruința de fer a comunei ca notarul să fie silit sau a respecta dreptul poporului cu privire la limbă, sau să iee lumea în cap, trebuie să mărturisesc, că în puține cazuri va reuși și anume va reuși unde notarul poate aștepta această provocare, ca având basă, să poată folosi limba protocolară a comunei, carea poate este și limba lui, în cazuri însă unde notarul nu trăiește în relații bune cu poporul sau e străin de neamul poporului, numai în ael cas va putea fi silit a lua lumea în cap, dacă are alte fapte la revaș. La din contră un astfel de notat e în stare a cauza poporului neplăceri și daune încât acestuia îi vine a lua lumea în cap.

Dar' mai sunt și alte motive, din pricina cărora comuna nu e capace a-și valida drepturile ei și anume cu puține excepții aproape toate comunele — cu deosebire cele românești — sunt lipsite de conducători adevărați și în lipsa de inteligență poporul stă ca turma fără păstor. Astfel de comune, dacă nici notarul nu s'ar interesa de ele, sunt moralicește moarte.

Aici zace răul, cangrena, care trebuie lăcută cu medicamente radicale.

Toți Românii de bine, toți luptătorii pentru neam și limbă să pună toate petritele în mișcare, ca poporul să primească conducători adevărați, conștiinți de cauza sfântă ce au a reprezenta, ear' o acestia în frunte apoi să dea poporul năvală în lupta pentru naționalism, atunci cred, că și notarii, buni Români, nu vor sta indiferenți, ci în modul cum vor putea vor fi aprigi sprijinitori ai luptei pentru drept.

După aceste premerse, revin la propunerea mea din prima corespondență, adică ca lupta să se înceapă în congregațiune, deși dl »Vătașu« susține, că aceasta nu are basă.

Eu din contră susțin, că da, are basă, are motiv în însăși împrejurarea, că notarii nu respectază concludese comunale întărite și de comitat adică de însăși congregația. Acea congregație nu e oare și ea datoare toamă ca și reprezentanța comunei — a veghia, ca concludese întărite de dînsa să fie respectate? Eu cred, că da, e datoare a supraveghia și a face tot posibilul ca interesele ventilate de noi să fie respectate.

În acest cas nu congregația ca atare, ci însăși comuna, poporul, carele a ales membrii aceleia ar ridica glasul în contra violării dreptului și eu cred, că — cel puțin în comitatul nostru — dl vicecomite va cere deslușiri dela notari, că din ce cauze nu respectază dreptul limbii protocolare și atunci — sunt de firma speranță — limba protocolară a comunelor va fi respectată, fără ca, — la aparență — notarii să fi făcut vre-un pas pentru introducerea ei în corespondența cu oficiile superioare.

Aceste ar fi, după părerea mea, modul rezolvării gingașei chestiuni și prin aceasta s'ar împlini dorința dlui »Geno«, ca deși în mod indirect — comuna, respective poporul să formeze baza zidirei naționale înexpugnabile. Bine înțeles poporul să-și aibă și »dărații« și »desinteresății« și conducători.

Pe calea aceasta rezolvarea s'ar face fără ca factorii amintiți de noi să atragă ură și dușmănie unul asupra celuilalt, ear' notarii cu plăcere își vor împlini datorințele, fără ca să poată fi șicanaiți din vre-o parte.

Încât privește alte comitate, vor și alții da deslușiri, ca așa din mai multe păreri să se poată stabili modul, prin carele să se înceapă o luptă comună pe toate terenese.

De sub pădure.

Revistă esternă.

Spania.

În cele mai multe orașe principale ale Spaniei sunt turburări grave. Știrile ultime din Madrid continuă să fie îngrijitoare în privința estensiunii luate de mișcarea revoluționară.

Comandanții garnizoanelor de ost și sud-est au cerut întăriri pentru menținerea ordinii grav amenințată de esecsele bandelor de greviști, ațitate de anarhiști.

America-de-sud.

Speranțe într-o înțelegere pe cale diplomatică între republicele sud-americane Chile și Argentina, nu se mai pot nutri. Aceasta din urmă, indignată de atitudinea de duplicitate a guvernului chilian e decisă să împingă lucrurile la extrem, chiar cu riscul unui război pe mare, și pe uscat.

Pare deasemenea, exclusă și posibilitatea eficacității intervenției unei puteri europene sau a Statelor-Unite.

Războiul din Africa-de-sud.

Știrile sosite de pe câmpul de război continuă a fi nefavorabile pentru Englezi. După rapoarte de ale lui Kitchener, trupele generalului englez Plumer au fost bătute de Buri. 18 soldați englezi au rămas morți, 5 ofițeri și 23 soldați răniți. Lista aceasta așteaptă întregire. O altă înfrângere au suferit Englezii între Brugspruit și Bronkhorst-spruit.

Burii se concentrează din nou la frontiera Natalului, unde au fost sosit deja mari detașamente. La extremitatea de sud, Bota pregătește o mare lovitură în contra Englezilor.

Din Pretoria se anunță că detașamente puternice de Buri se îndreaptă în direcția Iohannesburgului.

Sunt temeri de un atac comun al trupelor lui Botha și De Wet contra acestui oraș.

După știri sosite la Haga, districtele Calvania, Canarvora și Chamvillame din Colonia-Cap, sunt în completă rebeliune. Poziția Englezilor devine aici, din zi în zi mai critică. Comandele lui Maritz și Theron amenință orașul Cap.

Știri mărunte.

Ambasadorul francez refuză de a-și prezenta credențialele, până-ce China nu va împlini unele cereri ale guvernului francez.

Sindicatul financiar, cu care a urmat Bulgaria tratativele pentru contractarea de 125 milioane, nu va admite decât modificări neînsemnate ale condițiilor monopolului tutunurilor.

În cercurile politice din Sberla se da ca sigură o iminentă crasă ministerială prin retragerea titularului dela finanțe.

Crăciunul la Șoimuș.

Reuniunea de temperanță. — Tovărășie agricolă. — Colindătorii. — Pomul de Crăciun și cântărilor populului. — Micii Irozi. — Irodiosul reprezentat de jărani plugari.

Nu trag la îndoială, că sfintele sărbători ale nașterii mântuitorului nostru Iisus Christos au fost pretutindenea prăsnuite cu multă evlavie și că nu va fi rămas casă românească, unde colindătorii să nu salute pe stăpânul casei cu versuri de laudă preamărind pe cel-ce în peșteră s'a născut și în iesle s'a culcat pentru mântuirea neamului omenesc, — dar' cu atâta evlavie și viednicie cum s'a sărbătorit nașterea Domnului în anul acesta în Șoimuș, lângă Bistrița, în această mică și săracă comună ce abia numără 300 suflete, cu greu cred că s'ar fi mai prăsnuit undeva într-o altă comună de aceeași soarte.

În cele-ce urmează mă voi încerca de a raporta pe scurt și a aduce la cunoștința onor. public cetitor unele fapte ce dacă într-o comună atât de neînsemnată, ca Șoimușul se pot duce la bun sfârșit, apoi ce nu s'ar putea face în alte locuri, unde nu numai numărul locuitorilor e mai mare, dar' și puterea materială și referințele locale sunt mai favorabile — vorba e numai, că ne trebuie un pic de solidaritate, energie mai mare și să nu ne apucăm nici-oand de lucruri prea mari, ce trec peste puterile noastre de a le putea realiza, ci să începem treptat dela ușor la greu și eată că isprăvurile se pot face, încrederea poporului se poate câștiga, rindurile se pot strînge și organizația bună pentru tot ce avem trebuință de a lucca lăolaltă cu poporul nu-i eșchisă de a nu se putea închea.

Reuniunea de temperanță.

Junimea satului și în Șoimuș ca și în alte locuri, obișnuia de a-și petrece pe la Crăciun câte 2-3 zile la așa numita »Bere«, unde feciorii cumpărau câte 7-8 felii de vinars și fetele duceau așa numita »cîrșă«, adică de ale mănăririi și făceau ospet mare, care adese ori degenera în sfezi ba și bătăi. Așa a fost aceasta mai nainte de vreme, dar' de când s'a înființat și în Șoimuș o reuniune de temperanță acest obicei rău s'a îndreptat în mai spre bine.

Acum în loc de vinars se folosește vin și bețiile au încetat cu totul, ear' pentru-ca poporul să capete îndemn mai bun de a-și produce vin propriu de struguri și mere, societatea de temperanță a dat premiu un orologiu cu zăritoare (Wecker Uhr), care să se sorteze între acei ce au plantat mai mulți meri și peri în grădinile și vile lor în

toamna trecută, ear' la primăvara viitoare a decis de a da un alt premiu, care să se sorteze între cei-ce vor altoi mai mulți meri și peri.

Direcțiunea reuniunii de temperanță a luat o decisiune de a stărui pentru înțroducerea vinului de mere ca beutură mai potrivită pentru popor și huiduirea afuristului de rachiu. Spre ajungerea acestui scop s'a ținut în dumineci și sărbători în localitatea școlii confesionale mai multe conferențe publice. Conferențiarul a fost todeauna părintele Ioan Baciou.

Tovărășia agricolă.

Cu câteva zile înainte de sărbătorile Crăciunului tovarășia agricolă din profitul său curat a cumpărat o vișea și o scroafă, caris'au sortat între membrii tovarășiei ca premiu de încurajare.

Cei-ce au câștigat premiul s'au obligat, că la timpul său, când vor făta acestea, vor da înapoi tovarășiei cel cu vișeaua două vișele, cel cu scroafa două purrele spre a le distribui tot pe această cale între membrii tovarășiei.

Din profitul curat tot cu această ocaziune s'au împărțit 5%, după capitalul versat la toți membrii drept dividendă. Ceea-ce membrilor tovarășiei agricole mai s'ermani le-a prins foarte bine pentru sfintele sărbători. (Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Ianuarie n. 1902

Din cauza sfintei sărbători de mâine, numărul proxin al foilor noastre va apăre numai Mercuri seara.

Tuturor amicilor și cetitorilor noștri le dorim

An-Ŭcu fericit!

Redacțiunea »Tribunei«.

»Tribuna Literară«, alăturată la nrul de față este de cuprinsul următor: Vieață, Putere, Present, poezii de Traian Mihailu. — În noaptea de Crăciun, de Emilian. — Alte vremi, de Nicolae Ionescu. — Cum petrece micul principe Carol. — La despărțire, de Emilian. — Sdrobită, de Victoria. — Felurimi, Statuți și Glume.

Răscumpărările feliicitărilor de Anul-Nou. La casina din Cluj au intrat pentru răscumpărarea feliicitărilor de Anul-Nou următoarele donațiuni:

1. Emeric Pop, avocat. 2. Vasile Ranta, jude. 3. Vasile Indre, avocat, câte 2 coroane. 4. Vasile Almăgan, avocat 5 coroane. 5. Dr. George Ilea, avocat 2 coroane. 6. Gavril Karsai, proprietar 2 coroane. 7. Dr. Stefan Morariu, avocat 3 coroane. 8. Leontin Pop, jude 2 coroane, toți din Cluj. În total 20 cor. Gavril Karsai, cassar.

— Inteligența română din Abrud și-a răscumpărat feliicitările de Anul-Nou, solvind la fondul reuniunii femeilor române din Abrud: doamna Ana Filip, 5 coroane; domni: Gregoriu Sima lui Ioan 5 coroane, Petru Macaveiu 4 coroane, Alexandru Ciura 2 coroane, Nicolau Lobonțiu 2 coroane, Teofil Faur 2 coroane, Absolon Faur 4 coroane, Dr. George David 3 coroane, Pompiliu St. Șuluțu 1 coroană, Florentina St. Șuluțu

Chronos sta rece. Mâna lui era îndreptată spre deschizătura palatului.

Nu m'asculți? Nu? Mai buuros pier aici, decât să merg eșarăși porunca ta, decât să merg eșarăși între oameni — pe pământ. . .

Și holbându-și ochii moșneagul s'a aruncat înainte și s'a ieșit cu fruntea de tronul împăratesc.

A răcnit odată, ca un taur, și după aceea și-a dat sufletul, cu capul fândărit de tronul de ghiață al lui Chronos. Chronos nu și-a mișcat nici un muschiu din față, numai peste capetele norodului și a slugitorilor plana un murmur de groază încoținel, pe care-l trăgănau afunzișurile împărăției de ghiață.

Duceți-! !

Și-au apucat trupul zdrobit slugile și l-au așezat în cimiterul păcătoșilor, unde zăceau toți semenii răposatului, copii de-ai lui Chronos, păcătoși de răsvărire împotriva tăriei dumnezeiești ori alte pricin. Era un cimiter mare, mare. . .

Deodată glăsuște Chronos bătrânul: Aduceți pe cel mai mare păcătos să-l cuprindă lozul!

Și-au pornit slugile de grabă și din adâncul temnițelor s'au întors cu un tânăr cu obraji rumeni, cu sprâncenele imbinat, cu ochii încrunțați și aprinși.

Pleacă-ți genunchii — îi șopotiau slugile la ureche.

Nu vreau! Nu-mi îndoi mijlocul.

Ce-ai greșit, păcătosule?

Eu n'am greșit. Farmecul dragostei l'am gustat. Vraja dragostei oprite, dar' n'am greșit. Nu.

Îmi aduc aminte. Da. Te știu, păcătosule. Te știu! Pleacă de pe întinderea împărăției mele departe. Pe un ostrov depărtat pe — pământ. Acolo să te adăpostești! Acolo! Îți desleg mâinile de lanțuri și slobod picioarele tale, dar' te surghiunesc pe pământ în mijlocul oamenilor. . . nu în mijlocul fiarelor sălbatic! nu! — în mijlocul oamenilor! Du-te! . . .

Tinărul sta cu fața rece. Din ochii lui tresărea: nepăsarea, curagiul și ura.

Mă duc și jur aici, că nu mă voi mai întoarce nici-când înaintea ta, mișel bătrân și fără inimă. Nici-odată! Jur! Și întorcându-se pe călcăie dispără. Mulțimea murmură îngrozită. . .

Chronos făcu semn nărodului să plece. Se făcu din nou tăcere; totul ca mai înainte.

Nu mai zimbetul sfinxului era pe-o clipă mai dumerit, mai ironic. Dar' nu mai pe o clipă. Sfinxul se apropie din nou de picioarele lui Chronos și șterse cu laba sângelui curs din capul sfărâmat al nevoiașului răposat.

Chronos moșia din genele lui lungi. Ochii lui de plumb mari și suri nu se mai vedeau. Erau învățați cu astfel de scene, doar' câte mii din fiili lui nețreb-nici și-au sdrobit capetele de poala tronului împărătesc.

Căci lege era, ca todeauna pe cel mai mare dintre păcătoși, ca să nu-i primejduiască țeara, să-l trimită pe pământ, dar' toți numai o anumită vreme puteau să rămână în mijlocul oamenilor și de mii de ori mai păcătoși — se întorceau eșarăși la bătrânul împărătesc-tată să-i cerșească mila și la urmă își sdrobeau capul de tron. Asta era legea la curtea lui Chronos. Ochii lui erau învățați deci. . .

Dormita acum Chronos — și apoi căscând odată, numai odată — să adânci în somn. . .

În palatul de ghiață e tăcere. Luna durmea și ea. . .

Pe tronul lui cioplit din o singură bucată a unui sloi ca cleștarul de străvezii și împănat ici-gi-colo cu câte o roșă de ghiață — Chronos durmea dus. . .

De sus din înălțimea cupolei palatului se prelinge încoș, încoș de-alungul sloilor câte-o picătură de apă — se prelinge și apoi încremenește deodată într'un piour de ghiață. . .

Chronos doarme. . . Sfînxul zimbete. . .

„Tăcere. . .“

— Trăsar. . . Larmă. . . Chiote. . . Un marș săltăreț — sunete de vioară — trîmbițe și clarinet, — impertinentul de clarinet. . .

— Mă fere la ochi — ce-i?

Ce vis ciudat. Cafeneaua plină. Femei cu palăriile alunecate puțin cam pe ceafă, bărbați grași, tineri cocheti, chelneri nervoși — larmă. . .

Chem un piccolo. Ceva să zică tărăboiu asta? Întreb somnoroș și căscând ca Chronos.

Sunt deja douăsprăzece ciasuri, domnule.

Ei și?

Piccolo zimbete cu naivitatea lui oficioasă, se apropie încoș de mine, își înclină eu grație căpușul lui blond, își adună piciorușele și-mi zice cu glas important:

An nou fericit!

Cum adică? Da. . . Da. . . Acum prioseam eu visul alunecat din ostentita mea fantasie de bohem, ostentită și bătută de Dumnezeu și de vre-o cinsprăzece halbe. . . Adică aziu nou. . .

Cum-i zice?.. o mie nouă-sute-doi. . . Da — doi. . . Piccolo!

Un șvarț, mă rog?

Un. — Ba nu! Ba nu! Stăi! Știi ce, piccolo? Dă-mi un capușinăr. Deschis, tare deschis. . . Șvarțul e întunecat, e negru. . . șvarțul. . . Capușinărul e deschis — e mai senin. . . Anul asta a fost prea al șvarțului — poate cel nou va fi mai altfel, mai deschis — mai capușinăr. . .

Pleacă, piccolo!

Și piccolo grăbea să-mi aducă ciașca. Fugea sprinten, codițele fracului îl fluturau vesele, sburdalnice.

Ce voios era și fără griji. . . Cătă dreptate are să se veselească un piccolo.

Mă uit după el somnoroș, năuc, blazat și nu gândesc nimic. Să mă bată Dumnezeu de gândesc ceva — chiar nimic. . .

Chronos — Chronos de ce nu-ți îi natul?

Dar' în fine — stai să zicem că ne bucurăm — că nădăjdum — da, nădăjdum chiar — și fiindcă nu costă nimica putem zice chiar și noi cu veselie, piccolo!

An nou fericit!

O Chronos! Chronos! . . .

Octavian.

1 coroană, Mateiu Nicola 2 coroane, Dr. Vasile Fodor 2 coroane, Samuil David 2 coroane, George Ivașcu 2 cor., Ioan Simu 1 coroană, Dr. Alexandru Bordia 2 coroane, Iosif Gomboș 2 coroane, Iosif Draia 4 coroane, Silviu Lazar 2 cor., Paul Stoica 1 coroană, Zaharie Pușoiaru 2 coroane, Petru Popoviciu 3 cor., Aurelian Danciu 2 cor. și doamna Lucreția Adamovici 1 coroană. *Alexandru Ciura*, secretar.

Dela „Reuniunea română de muzică din Sibiu”. *Miercuri* în 15 Ian. a. c. n. probă ordinară la orele 6 p. m. în localul obișnuit. P. t. membri sunt rugați a participa în număr complet.

Pentru săraci. Cu ocaziunea sfîntelor sîrbători ale Crăciunului, s'au distribuit, în tot cursul săptămînei trecute, din partea M. M. Regelui și Reginei și AA. LL. RR. Principelui și Prințesei României, pe la săracii din București, precum și la cei din Iași, Craiova, Bălăd și alte localități din țară, 35.000 lei în bani, lemne și îmbrăcăminte.

Numărul săracilor ajuțați trece peste 2.000 numai în București.

În Borgo-Prund, com. Bistrița-Năsăud, comună cu peste 2.000 locuitori, cu 2 tîrguri de țară și tîrg de săptămîna, cu gară de cale ferată, stațiune de poștă și telegraf, de gendarmi și de finanță — este de închiriat hotelul comun, un edificiu grandios cu 2 caturi, cu chilii spațioase. Doritorii de a închiria se se prezentează în timp de 15 zile dela datul de azi la fața locului, ca să se convingă de adevăr. Pactul de închiriere este deja încheiat, dar sub condițiune, că dacă se va face post-ofert atunci se va închiria prin licitațiune publică. Ar fi de dorit să concureze un Român. Borgo-Prund, 6 Ianuarie 1902.

Aniversare. Orașul Chicago organizează, pentru 22 Februarie a. c. o mare manifestare comemorativă a nașterii lui Washington și a independenței Statelor Unite.

Principalele țări din Europa vor fi reprezentate la această solemnitate.

În atenția publicului. După-cum am anunțat la timpul seu, de ieri începînd trebuie să se pună pe mandatele postale încoă o marcă de 1 ban (1 filer), asemenea pe fiecare cartă de corespondență o marcă de un 1 ban, căci altfel le respinge poșta. Din 10 Ian. e legea așa la poștă.

Soartea lui André. Cunoscutul explorator al regiunilor polare, *Iuliu Payer*, a fînt de curînd la *Olmütze* (Boemia) o conferință asupra expediției lui *André* și a spus, că părerea lui e, că îndrăznețul aeronaș a perit deja la două sau trei zile dela plecarea lui.

André — a spus *Payer* — s'a găsit în aceeași situațiune, ca un pasager, care s'a urcat într-un tren fără să cunoască direcția și fără să-l poată conduce. Există în înălțimile nordice curenți de aer foarte violente.

Aceste vînturi reci, înghiață în scurtă vreme ori-ce fîință viețuitoare și nu se poate nimeni apăra contra acelor geruri.

Călătoria moștenitorului german. Se anunță din Viena, că moștenitorul german va pleca în curînd pe jachta „Hohenzollern” la America. Pregătirile se fac deja.

Dramă pe marea ghețoasă nordică. Lîngă insula *Stenekar* s'a desfășurat o stîncă degheață, pe care se aflau treizeci de pescari și zece cai. Numai un pescar a scăpat. *Iermac*, corabia pentru ruperea gheții, a fost trimisă imediat pentru salvarea victimelor.

Colonel sinucis. Sub acest titlu am anunțat sinuciderea colonelului portughez *Albuquerque*, fostul guvernor al Mozambique-ului. Explicația vine acum în ziarele din străinătate. Colonelul a fost încredințat cu instruirea moștenitorului. Nu a fost mare pedagog, în schimb însă soldat perfect. Discipolul are o fire neapăsătoare și îndărătnică, care nu se asimilează, din contră. Pentru defectul moștenitorului colonelul a căzut în disgrăție la părechea regală și neputînd suporta privirile dîmănoase — s'a împușcat. Îndărătnicul discipol își continuă nesilnicile fără nici o mustrare.

Foaie nouă. În Buzău, România, a apărut o nouă foaie săptămînală „*Ecoul Buzăului*”, care își propune să apere interesele orașului și județului.

Neorolog. Subscripții cu inimă înfrîntă de durere anunță, că preaiubitul soț, fiu, frate, cumnat și consăngean *Emiliu Pop*, jude ceroual regesc din Ileana-mare, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului în 10 Ian. la 1/4 ore d. a. în anul 49 al vieții și al 18 al fericitei căsătorii. Osemintele scumpului decedat s'au struocat Duminică în 12 Ianuarie st. n. d. a. la 1 oră în cimitirul gr.-cat. din Ileana-mare. Ruga pentru sufletul adormitului se va pune în 13 Ian. a. c. 8 ore a. m. în biserica din loc. *Eugenia Pop* născ. *Draia* ca soție, *Iosif Draia* și soția *Ludmila Draia* ca soori, *Ved. Susana Pop* născ. *Negruțu* ca mamă *A. Pop* mur. *Filipan*, ca soră, precum și cumnați mătuiși și nepoți.

— *Stefan Roșian* catechet adm. protopopesc gr.-cat., ca soț, *Gabriela Helena Roșian* ca fiică, *Dr. Valer Laslo*, vîd. *Silvia Tempea* n. *Laslo*, *Marcel*, *Laurian Laslo* ca frați și soră, precum și soorii, numărînd cumnați, cumnate și rudeni, cu nemărginită durere anunță înțetarea din viață a preaiubitei și în veci neuitate soții, mame, mătuse, cumnate și nore *Hortensia Leontina Roșian* n. *Laslo*, care după scurte și grele suferințe, înpărtășită cu sf. Sacramente, și-a dat nobilul și blîndul seu suflet în mâinile Creatorului în 11 Ian. st. n. la 4 1/2 ore dimineață, în al 31-lea an al etății și al 3-lea al prea fericitei sale căsătorii. Osemintele scumpului decedat s'au așezat în 13 Ian. la 2 ore p. m. spre vecinic repaus în cimitirul comun al Clujului. Dormi în pace iubită! La revedere!

Baluri. Primim următoarele invitații:

Invitare la balul ce aranjează „Reuniunea femeilor române din Sibiu” în 25 Ian. st. n. 1902 în sala cea mare a casei societății (Gesellschaftshaus). Începutul la 8 ore seara. — Comitetul reuniunii.

Invitare la balul reuniunii carpatine, secția Sibiu, ce se va ține la 1 Febr. a. c. în Gesellschaftshaus.

Picături pentru sănătate. După strapațele, la cari a fost supus stomacul în decursul sîrbătorilor, acesta are lipsă de niște picături de sănătate, cari să-l pună ează în rîndul lui. Acest heards eaze îl aflăm în fabrica de licoruri a firmei *Enric Rieger* (Strada Gușteritei nr. 7). Licoruri de cele mai fine, rachuri întăritoare, cognac și alte beuturi delicioase aflăm la această firmă, care merită încredere.

Știri mîrșite. Congresul din Washington a adoptat proiectul pentru construcțiunea canalului Nicaragua.

Anul acesta se va începe zidirea noiei gări din Lipsa. Speșele sînt prelimate nu mai puțin decît 53 milioane de mărci.

La 24 Ian. (stil nou) e aniversarea morții reginei Victoria. Se vor face mari sîrbări religioase pentru această comemorațiune.

Anul-Nou.

Sîrbătorii Anului-Nou nu i-s'a dat nici-cînd — cel puțin din partea bisericeii nu — însemnătatea, pe care o au sîrbătorile legate de numele lui *Christos*. În schimb însă poporul a împodobit această sîrbătoare mai mult decît pe altele cu o mulțime de datine, cari mai toate își trag originea din obiceiurile legate de sîrbarea Anului-Nou la străbunii nostri romani.

De sute de ani sîrbau păgînii, cari întreceau în superstițiuni pe popoarele de astăzi, prima din fiecare lună a anului. O făceau aceasta fiind de credința, că petrecînd ziua primă în veselie, le va merge bine luna întreagă. Importanță deosebită s'a dat primei zile a lunii Ianuarie după-ce o satorise pe aceasta *Iuliu Cesar* (cel-ce îndreptase cîlîndarul) ca zi întăiu a anului. În dimineața acestei zile ardeau pe toate altarele jertfele și tîmăia. Tot în ziua aceasta își începeau și consuliul din nou aleși slujba aducînd jertfă lui *Joe* (idolul cel mai mare al Romanilor). Toți se apuau în ziua aceasta de lucrările zilei, dar hîrnicia aceasta ținea puțin pentru-că curînd se apuau toți de petrecere, tot în credință, că vesel va fi anul întreg, dacă a fost ziua primă veselă. Prietenii își trimiteau unul altuia smochine și miere, poftind An-Nou fericit și dulce ca și fructele trimise. Se făceau petreceri, la cari se bea în stîntătea prietenilor și cunoscuților, precum și a împăratului și a tuturor funcționarilor mari și mici. Se înțelege, că continuarea acestei petreceri era cât se poate de destrăbălată. Fiindcă creștinii dela început încă participau la petrecerile acestea, cari numai creștinești nu erau, preoții s'au văzut siliți să se ridice contra lor, de aceea s'au presoris pentru primele trei zile ale lui Ianuarie post și rugăciune pe seama creștinilor. Încetînd felul păgănesc de sîrbare a Anului-Nou și fiind că biserica convînsă, că Anul-Nou poate fi un privilegiu pentru veselia nevinovată, a început din nou să permită sîrbătoarea aceasta.

Mult a contribuit la aceasta indulgența bisericeii și împrejurarea, că obiceiul dealtmîntrelea păgănesc de a se dărui cu felicită de Anul-Nou era un bun privilegiu de a se împăca cei învrăjbiți. Biserica peste tot a permis păstrarea multor obiceiuri păgănești înocpoidu-le de sîrbătorile creștine. Așa era d. e. sîrbătoarea nebulilor (Festum stultorum) la care își băteau joc de obiceiurile păgăne; unii se îmbrăcau în piei de animale sălbatice și imitau luptele cu fiarele sălbatice din circurile romane.

Încetul cu încetul amintirea obiceiurilor păgăne s'a șters din amintirea oamenilor, așa că batjocorirea acestora nu mai interesa poporul. Urmarea a fost, că a început să batjocorească obiceiurile creștine.

În curînd a degenerat însă astfel, că biserica și autoritățile politice s'au văzut siliite a le opri cu totul.

Mai frumoasă era sîrbarea asasinilor. În Franța în Rouen mergeau pe strade, după serviciul bisericeii, oște, în care erau reprezentați între alții prorocii *Moise*, *Aron*, *Ioan Botezătorul* și părinții lui, junii cei aruncați în cuptorul aprins, *Nabuchodonosor* și alții. În mijlocul acestora stăteau șese persoane, cari înfășoșau pe *Jidovi* și pe păgîni să fie cu atențiune și apoi se îndreptau către proroci, cari vesteau poporul despre nașterea mîntuitorului. Între profeți era și prorocul *Bileam* călare pe un măgar de unde vine și numele sîrbării. În Beauvais se sîrba fuga la Egipt. Se alegea cea mai frumoasă copilă care ședînd pe un asin și țînînd un prunc în brațe era condusă în procesiune pe stradă.

Mare parte din obiceiurile acestea sînt păstrate pînă în ziua de astăzi.

În biserica creștină nu s'a prăsnuit ca An-Nou totdeauna ziua de întăiu Ianuarie, ceea-ce se vede și din aranjarea sîrbătorilor. Pînă în ziua de azi e sîrbătoarea aceasta pusă în Minea la 1 Septembrie. Anul-Nou civil încă s'a socotit multă vreme la 1 Aprilie și numai de vre-o 250 ani s'a primit de toate popoarele 1 Ianuarie.

O variație mare se observă în privința aceasta la poporul nostru, creștinul păstrător al obiceiurilor moștenite dela străbunii romani.

Și la noi s'a păstrat în unele locuri obiceiul de a împărți daruri la Anul-Nou. Pe alocurea colîndă fetele, de aceea se numește și Crăciunul-mic. Colîndătoarele însă nu salută cu cuvinte referitoare la Crăciun, ci zic: „Bună seara lui Sîn-Văsiie”. E gîtit de altcum, că deodată de Anul-Nou se sîrbează și ziua sf. Vasile. Tot atunci se face și calendarul anului punînd sara în 12 foi de ceapă numînd pe fiecare după cele 12 luni ale anului. După topirea mai mare sau mai mică a zării se proroceste și umezala mai mare sau mai mică a singuratecelor luni. Fetele iasă în noaptea de Anul-Nou în curte cu o bucată de scovardă în gură; din cătrău va auzi primul lătrat de căne dintr'acolo îi va veni mirele. Pe Teara-Oitului pun într-un bilc din apă foi de faichiu (eschiu), de fiecare persoană din casă un. Persoana, a cărei foaie se va pîta pînă dimineață, se va bolnăvi în decursul anului, cea cu foaia înegrită de tot va muri. În apa, cu care se adapă vitele în seara de Anul Nou, se pun bani de argint sau de aur.

Vechea sîrbare romană a Opalilor e păstrată în România sub formă de colînda Plugșorului. Tot în România vin băieții des de dimineață cu sorova, o nuia împodobită cu hîrtii de diferite culori, cu betele (pantilioi, frunz) flori artificiale, urînd la ai cășii:

Sorova, vetea:

Să n'floriți
Să mîrgăriți,
Peste vară,
Primăvară,
Ca un pî,
Ca un măr,
Ca un fir,
De trandafir,
Tare ca peatra
Iute ca săgeata,
Tare ca ferul,
Iute ca oțelul,
La anul și la mulți ani!

Ana Florescu,
învățătoare

Daruri de Crăciun pentru săracii nostri.

La lista, ce a circulat în scopul adunării darurilor, cari s'au împărțit prin „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” Duminică în 23 Dec. v. între săracii nostri, au mai contribuit următorii:

Di *Nicolae Ivan*, ases. cons. 4 cor.; *Ioanichie Olariu*, casier de bancă (Ileana-mare) 5 cor.; d-na *Ana Dr. Marin* născ. *Brote*: 12 părechi diapi; d-șoara *Sabina Brote*: 6 părechi diapi, 1 jachetă de ează; *Victor Barcianu*, stud. VI. cl. gimn. 3 părechi pantaloni, 1 roc; d-na *Elena P. Barcianu* născ. *Iuga*: 6 părechi mătuiși de lîan; d-na *Iustina Dr. Olariu* născ. *Barcianu*: 6 pă-

rechi mătuiși; d-șoara *Tiberia P. Barcianu*: o jachetă de iarnă; *Bittermann* mătuiși: 9 părechi mătuiși și 16 cravate; *Adolf Weiss*, magazin de ghețe: 2 părechi ghețe; *Heinrich Hannich*, oritor: 2 costume pentru băieți; *Depositu* de ghețe al fabricii din Mölling: 2 părechi ghețe (pentru co fi); *Geissberger*, magazin de ghețe: 3 părechi ghețe de postav; *Nicolae Savovici*: 1 păreche ghețe, 1 pălărie, 1 roc, 1 păreche pantaloni; *George Adam*, măiestru cismar: 1 păr. ghețe; *Iosif Goldstein*, comerciant: 1 mantletă, 1 guler, 1 rochie; *N. Balke et Bruder*, comerciant: 1 păreche pantaloni; *Iiona Günberger* 2 cor.; *Iul. Rosenthal*, comerciant: 2 costume, 2 părechi pantaloni (toate pentru băieți); doamna *Maria P. de Harșanu*, 2 cor.

Sibiu, 13 Ianuarie n. 1901.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

V. Torășianu, I. Apolsan,
president notar.

Casa Națională.

În scopul rîscumpărării feliicitărilor de Anul-Nou au contribuit pentru Casa Națională următorii domni:

Transport cor. 258.40

1. Dr. Ciuta, Bistrița.	10.—
2. Dr. Linul, Bistrița.	5.—
3. Dr. Login, Bistrița.	5.—
4. Di <i>Iuliu V. Albini</i> , Zlatna.	3.—
5. P. Stoica, Satul-nou.	1.—
6. Dr. <i>Valer Moldovan</i> , candidat de advocat Turda.	2.—
7. <i>Ilie Dobrota</i> , paroch gr.-or. Poiana Sibiului.	2.—
8. Dr. <i>Andrei Pop</i> , advocat B.-Huiedin.	2.—
9. <i>Vasile Aldea</i> , senator orășenesc Sebeșul-născ.	2.—
10. <i>Nicolae Stoichița</i> , Hunedoara.	2.—
11. <i>Lauren Bercean</i> , redactor, Orăștie.	2.04
12. Dr. <i>Ludovic Ceato</i> , candidat de advocat Cluj.	3.—
13. Dr. <i>Leon Scridon</i> , Bistrița.	2.—
14. <i>Ioan Corbul</i> , Bistrița.	2.—
15. Dr. <i>Victor Onișor</i> , advocat Bistrița.	2.—
16. <i>Miți Victoria Onișor</i> , soție de advocat Bistrița.	2.—
17. <i>Marou Cetățeanu</i> , Reghinul-săseșc.	5.—
18. <i>Nicolae Grădinar</i> , comerciant, Brașov.	5.—

În total cor. 315.44

Sibiu, 6 Ianuarie 1902.

Dr. C. Diaconovich

Programul de lucru.

al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu” pe anul 1902, stabilit în ședința comitetului central ținută la 25 Decembrie n. 1901.

În scopul cunoașterii referințelor economice din comune se vor ține întruniri agricole în comuna Bradu, Dobroea, Magu, Nucet, Răhău, Rusciori, Sășău, Șugag, Turnișor și Vale.

În scopul promovării culturii vitei se va aranja o expoziție de vite de prăsilă împreună cu distribuie de premii în bani în comuna Rucovița.

Se va procura pe speșele Reuniunii o vițea de rîssa „Pinzgau” curată și eventual și alte animale de prăsilă, ce se vor da școalei practice-economice, ce se va înființa în comuna Seliște.

Cu privire la cultura poamelor: se va aranja un curs de alto t pomi în comuna Pianul-de-jos.

Se vor procura în număr recerut altoi, meri pătuli, ce se dăruiesc membrilor Reuniunii cu locuința în Mohu. Planțarea se face prin esmiji ai Reuniunii în grădina flecăruia.

Pentru sus amintita școală practică din Seliște se cer dela înaltul minister mai multe mii pădurești (meri, peri, pruni, cireși, gutui, vișini etc.) cum și semințe de viță americană, sade de viță de vie, cum și altoi diferiți.

Se procură câteva sute altoi meri peri, pruni, ce se vînd între membrii cu preț redus.

În toamnă se pune în lucrare cup-torul de uscat poame sistem „*Casillon*”, ce este z dit în comuna Seliște.

Se vor procura fel de fel de semințe de nutrețuri măiestrite și de alte plante foloșitoare, ce se vor împărți în mod gratuit între membri. În același timp comitetul mijlocește pentru oicine procurarea de semințe bune și mai ieftine.

În scopul îmbunătățirii prăsilii ga-lilelor membri vor fi dăruiți cu găini, ouă etc. de soiu ales.

Cultivătorilor de albine, membri ai Reuniunii, li-se dăruiesc coșnițe și alte unelte de lipsă la stupărit.

Mașina de sîmînat, grapa de fînaș și alfe unelte economice se dau membrilor spre folosire în mod gratuit.

Pentru augmentarea colecțiunii de modele din industria de casă se va resuscita apelul dat în această cauză, ear' o scop de a da nou avînt acestei întreprinderi foloșitoare, după puțină se va aranja în Sibiu o expoziție a industriei de casă, din care prilegiu eventual se va pune în practică un rîsboiu mai perfecționat. Expoziția industriei de casă se va ține eventual deodată cu expoziția industriei profesionale, ce „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” după puțină va aranja.

Direcțiunile tovrășilor agricole vor fi recercate a face comitetului raport amănunțit despre lucrările sîvîrșite în 1901.

Asemenea rapoarte se cer și dela direcțiunile însoțirilor de credit sistem Raiffeisen și în același timp comitetul va insista pentru înființarea atât de tovrăși, cât și de însoțiri de credit și în alte comune.

Se vor abona, respective se va cere a se da gratuit ziarele avute.

Unele din cărțile editate de Reuniune se vor scoate în nouă ediție și se va continua cu tipărirea de nouă cărți.

Comitetul va lucra cu insistență pentru înființarea unei economii de instruțiune în Seliște, care să țină locul desființatei școli economice din Rășinari.

Adunarea generală a Reuniunii se va ține în comuna Bungard.

Comitetul va înainta onorabilei direcțiuni a institutului de credit și economii „Albina” cerere pentru ajutoare bănești.

Sosiți în Sibiu.

La 13 Ianuarie n. 1902

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Dr. Comșa; Seliște; Friedrich, dir. Pozsak, maior Făgăraș; Förster, subl. Abrud; Bauer, Keresztes și soția auditor; Kenessey, căpit. Mediaș; Kirschinger, căp. Baden. Dr. Weiss, adv. Sabadka; Teutsch, com. Brașov; Breza, com. Brîn.

Hotel „*Neurhrer*”: Henju, not. Seliște; Szemerei, com. Brașov; Springer, com. Mediaș.

Hotel „*Meltzer*”: Poppa, funcț. București; Iacob și soția, funcț. Noich; Borcea, funcț. Seliște; Dr. Iarinay, medic, Coande, funcț. Rimnic; Pop, preot Gărbău.

Hotel „*Mihailu*”: Crișan, propr. Cugir; Bertalan, serv. Arad; Fazeleg, barb. Mediaș; Murășan, st. Brad.

Hotel „*Habermann*”: Caranfil, otel. Greblești; Tudor, inv. Mercuria.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 14 Ian.

„*DIE ROTE ROBE*”

dramă în 4 acte de E. Brieux.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: **George Mohan.**

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: **Iosif Marshall.**

Tuturor cunoscuților, amicilor și prietătorilor mei poftesc

An nou fericit!

Timișoara, în 10 Ianuarie 1902.

D. Dozse,

Grand Restaurant, gara Timișoara

Josefine

16 1 1

BIUROUL ADVOCAȚILOR ASOCIAȚI.

C. Rădulescu,

fost procuror și judecător de tribunal și

Nicolae Andrei Popovici,

doctor în drept, fost magistrat,

se angajează a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătorești din România, procese de ori-ce natură, esecutări de hotărîri și creanțe.

București,

[324] 41—48

Strada Română nr. 81

Metasă de Foulard dela 65 cr.

până la 8.365 per metru pentru bluse și rocuri, precum și „metasă de Henneberg“ neagră, albă și colorată dela 60 cr. până la fl. 14.56 per metru. Se trimitte ori-cui franco și plătită de vamă. Mostre se trimit franco. Pentru Sibiu porto de scrisori e duple.

G. Henneberg, fabrică de metasă Zürich.
(tit. curții ces. și reg.)

Numai 14 zile!

Licitățiune,

conesonată prin lege,

a tuturor mărfurilor de manufactură din
magazinul lui I. Tr. Hamrodi
Piața-mare nr. 11

8 3-5

Cognac
CZUBA-DUROZIER & Cie.
DISTILLERIE FRANÇAISE, PROMONTOR.

Asigurați-vă viața!

„DER ANKER“ societate de asigurare

pe viață și pe rente.
Reprezentanța generală pentru Ungaria: **Budapest, VI., Deákter 6** (Anker-ndvar, în casa proprie a societății)

Averea totală . . . 138 milioane coroane.
Premii asigurate . . . 505 milioane coroane.
Desdaunări . . . 232 milioane coroane.

În anul 1901 s'au plătit 25% după fiecare premiu anual conf. planului de div. A atât pentru asigurări pe cazul de moarte cât și pe alte asigurări, pe când după premiile asigurărilor amestecate și ale cassei de depuneri după planul de div. B. (div. care crește în fiecare an) se plătesc 8% după toate premiile plătite dela început și a. după 3 ani 9%, după 4 ani 12%, după 5 ani 15%, după 6 ani 18%, după 7 ani 21%. 432 2-2

Prospecte și informațiuni dă direcțiunea.

Asigurări de copii avantajoase.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 cote tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipereș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tădăla. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstălmăc de mamă. Legendă populară din gura Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Ecena Năncovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleanora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Conșoțoaia. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peștor îndărăniș. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teard. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătoroarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din estul. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasticele lui Niclas Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Niclas Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Meliére. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nucul-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ionu F. L. zar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 30 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonie Ghislar. 3001. Un exemplar 24 bani.
41. Posaconi bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. I. L. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorii și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răzalia pșearului. Poveste de Niclas Trimblionia. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiann. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 20 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Cântecul bătrâneștii. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Nr. 417-1902.

15 1-1

Vice-comite.

Publicare de licitațiune.

Pe baza deciziei comitetului administrativ al comitatului Sibiu din 6 Noemvrie 1901, nr. 1532, se scrie pentru asigurarea furnisării petrișului (prundului) de lipsă în anii 1902 până 1903 pe toate drumurile publice municipale de pe teritoriul acestui comitat per tractare concursuală, ce se va ține prin oferte scrise și închise în 31 Ianuarie 1902 la 10 ore a. m. la vicecomitele comitatului Sibiu în edificiul comitatului.

Se provoacă deci toți aceia, cari doresc a întreprinde această liferăție a-și subțerne ofertele la vicecomitele comitatului cel mult până la ora amintită a zilei deficit pentru tractare. Ofertele intrate mai târziu, precum și telegramele intrate ori-și-când nu se vor lua în considerare.

Ofertele timbrate după lege sunt a se trimite sau prezenta în cuverte sigilate.

Ofertele sunt de a se compune după formularul și conspectul de împărțire, care ambele se pot vedea la oficiul r. u. de construire de aici.

La ofertă trebuie alăturată cuitanța despre depunerea vadiului la casa comitatensă.

Vadiul trebuie să conste cel puțin din 5% a sumelor prețurilor, care le promite ofertul după cantitatea de petriș, pusă în conspectul de împărțire, care conspect servește de basă la tractare.

Bani gata sau hârtii de valoare nu se primesc cu ofertul.

Oferte referitoare numai la singuraticile drumuri comitatense nu se vor considera; se observă însă, că în anul 1902 resp. 1903 datorința și dreptul întreprinzătorului de a liferă petriș pe drumurile din cercul pretorial al Norichului și de pe teritoriul cercului pretorial Sibiu învecinat cu cercul Norichului indicate în contractul încheiat la 17 Iunie 1898 cu concesionari pentru clădirea drumului de feră vicinal Sibiu—Agnita va înceta în cazul acela, dacă linia ferată Sibiu—Agnita se va afla într-o astfel de stare, ca să poată corespunde îndatoririi referitoare la liferarea petrișului; despre ceea-ce întreprinzătorul se va încunoștința până cel mult la 3 Aprilie 1902 res. 1903.

Conspectul de orientare despre împărțirea petrișului de furnisat, contractul de furnisare și condițiunile speciale, se pot ceti la oficiul r. u. de construire din loc (casa comitatensă odaia nr. 39) în orele ordinare de oficiu.

Sibiu, în 10 Ianuarie 1902.

Reissenberger m. p.,
vice-comite.

Publicațiune.

Pașunatul din munții Clabuceț, Surul și Avrighel, ce formează proprietatea comunei politice Avrighel, se va da în arândă pe un an, eventual pe 3 ani prin licitațiune publică. Licitățiunea se va ține Joi în 16 Ianuarie 1902 st. n. la 9 ore a. m. în cancelaria comunală din Avrighel, unde stau și condițiunile spre vedere publică.

Avrighel, 7 Ianuarie 1902.

11 2-8

Primăria comunală.

Cumpărați-vă Călindar!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin
călindar românesc

Călindarul Poporului pe 1902

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografiei“, societate pe acții în Sibiu, strada Poplăci nr. 15 și la alte librării din țară.

Pentru tipar responsabil Ionif Marshall.

Pentru sărbătorile de Crăciun!

Rum veritabil de Jamaica

importat direct din Londra, ceea-ce se poate demonstra, precum și alte soiuri de rum indigene de multe feluri și cu diferite prețuri se capătă en detail și en gros în

Magazinul de spirtuoase al lui Heinrich Rieger,

Sibiu, strada Gușteriței nr. șapte.

Tot acolo se capătă cu prețuri foarte favorabile:

Liqueururi foarte fine,

fabricat propriu, în sticle pecetluite sau cu litrul;

Cognac veritabil,

din renumita fabrica „Czuba-Durozier“.

Slivovici curat, vechiu și veritabil, o adevărată raritate.

Vinars veritabil de drojzii și de trebere

precum și toate celelalte soiuri de spirtuoase.

Mustre și listă de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Heinrich Rieger,

șapte, strada Gușteriței nr. 7.

446 8-9

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novellă	—40
Ducă G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Repririve din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novellă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot—
Cu mlaștea mea“

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format ecart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.